

Polentrip 14-05-2005 t/m 28-05-2005 (drielandenpunt Polen/Slowakije/Oekraïne)

Beste BMW sters en -ers

Het plan om dit land te bezoeken is ontsproten uit onze eerdere reizen die richting. Hierbij hadden wij al een stukje Polen geproefd, dus je begrijpt het al, dat smaakt naar meer. In de afgelopen tijd had ik al de nodige informatie verzameld, wat de moeite waard was, te bezoeken. Deze informatie is door Tony en Cleo verder uitgewerkt en passende gemaakt voor hun GPS-en. Deze heren hebben er dan ook iets moois van gemaakt. Vooral Tony die als "kleine-weggetjes-specialist" elke keer weer, er een leuke draai aan kon geven, klasse dus!

Zaterdag 14 mei was het dan zover. We starten nog met droog weer maar in de loop van de dag werd het slechter en daalde te temperatuur. Tot overmaat van ramp was het middageten onderweg, ver onder maat. Koude erwtensoep, snotgaar gekookte "bijlage" en stopverf wat voor puree door moest gaan was het resultaat van een ranzige kokkin, formaat ma Flodder, waar wij ook niet echt vrolijker van werden. Maar aan onze beproeving kwam een einde.

Op de camping te Catterfeld, voormalige DDR gebied, zetten wij onze tenten voor de eerste keer op. We moesten wel een eindje lopen voor ons avondeten, maar het was heerlijk en dus de moeite waard. De volgende dag vertrokken we bij mooi weer en hebben we veel kleine weggetjes gereden. Door het lagere tempo konden we veel zien. Naast vele Buizerds hebben we (Cleo en ik) een aanval van een Havik op een Merel gezien. Dit ging razendsnel, dus je moest goed opletten. Ik vond het een fascinerend schouwspel (al dacht de Merel daar anders over!). De Merel kwam gelukkig met de schrik vrij. Waarschijnlijk is de Havik geschrokken door de motor van Tony, die net om de hoek kwam! De keerzijde van het rijden van kleine weggetjes, is dat je niet erg opschiet. Hierdoor verbleven we nog een dag langer in Duitsland.

De volgende ochtend, bij het verlaten van de camping, voor die nacht, liepen 2 reeën rakelings langs ons heen, over de berm. Waarna ze geschrokken richting bosrand verder vluchten. Wat zijn het toch prachtige dieren om te zien! Om een stuk te kunnen afsnijden, wilden wij Polen via Tsjechië bereiken. Op de camping van Frydlant hebben we 1 dag langer gestaan vanwege het slechte weer. Als troost had de campingeigenaar een lekker groot kampvuur voor zijn enige gasten (wij dus!) aangelegd. Dus daar konden wij ons lekker bij opwarmen en onze natte spullen drogen.

's Avonds nog lekker bij de Chinees gegeten, die eigenlijk uit Vietnam kwam en die om 21.00 uur al sloot. Rare jongens eigenlijk! Na het passeren van de grens met Polen werd het weer pas echt slecht. We hebben uren in de regen gereden die gaandeweg er met bakken uitkwam. We hebben zelfs de route hiervoor 50 Km naar het Noorden verlegd, omdat we dachten dat de buien in de bergen bleven hangen, maar dat mocht niet baten. Naast dat dit onplezierig was, kwam dit het rijden ook niet ten goede. Door de vele gaten in de weg was het uitkijken geblazen. Op het laatste moment kon ik een gemene langs-groef, van wel 2 m lang en 10 cm diep, net ontwijken door mijn stuur naar links te rukken (oeps, bedankt engelbewaarder!). Om alvast aan de Poolse cultuur te wennen zaten wij 's middags aan de Schaschlik. Aanzaten is dan ook het goede woord. Nadat Cleo en ik het goedje bekeken en besnuffeld hadden was onze diagnose hetzelfde. Dit is gewoon klaargemaakt in Castrol 20W50! Tot onze verbazing vond Tony het gewoon lekker! (gevolg van Russische invloed?). Deze streek (Silezië) zou volgens het Poolse verkeersbureau de moeite waard zijn, maar daar dacht ik wel anders over. Aan de zwaar verwaarloosde huizen, vervuilde en vaak gesloten fabrieken en rondhangende ontevreden mensen was te zien dat hier "armoe troef was". Doordat we doornat waren, hebben wij 's avonds in het plaatsje Trudnic een hotel genomen. Heerlijk geslapen en onze spullen zoveel mogelijk gedroogd, kwamen wij 's morgens maar wat moeilijk weg. Dit omdat wij nog een tijd met de hoteleigenaar hebben zitten kletsen. Gelukkig klaarde het weer, weer op en zag de wereld er weer zonniger uit. Naarmate we Krakow naderden werden de wegen beter en de huizen mooier. Bij de bouw wordt veel hout en leisteen gebruikt. Dit vaak afgewerkt met dakpannen in een warme roden kleur. Gewoon een lust voor het oog. Onderweg hebben we veel Ooievaarsnesten met bedrijvige Ooievaars gezien. Wederom werden we getraakteerd op door de lucht scherende Buizerd's. Vooral als de zon op hun verenkleed weerkaatst komt de schoonheid van deze dieren goed tot zijn recht.

Voorals Krakow zal ik lang heugen. Het oude centrum is prachtig gerestaureerd. Je raakt niet uitgekeken op de vele mooie kerken, huizen en overheidsgebouwen. Dat ik daar niet alleen zo over denk, is vooral te horen aan de verschillende talen van de aanwezige toeristen uit alle windstreken.

Een ander schouwspel is het blazen van de hoornblazer boven in de Mariakerk. Deze hoornblazer houdt elke keer in het midden van zijn muziekstuk op. Dit staat symbool voor een voorval tijdens de Tartaarse overheersing van Krakow in het grijze verleden. Volgens overlevering kreeg de hoornblazer, die op de uitkijk stond en moest waarschuwen bij een aanval van de Tartaren, een pijl door zijn keel, toen hij de rest van de bevolking wilde waarschuwen. Waar ik vooral niet over uitgekeken raakte waren de vele vrolijke, opgewekte en vaak zingende en grappende mensen, die je daar op straat en in de kroegjes tegenkwam. Het is gewoon een heerlijke stad, waar ik zeker nog een keer terug zal komen. Om hier toch goed van te kunnen genieten, zijn we hier 1 dag langer gebleven, wat de moeite waard was. Helaas werkte mijn fotoestel toen niet, waardoor ik geen foto's van Krakow kon maken.

In de volgende bestemming, de stad Sanok, konden wij geen camping vinden. Hierdoor moesten wij nog 60 Km noordoostelijke doorrijden naar de stad Przemysl, waar wij op een boerencamping onze tenten mochten opzetten. Wat het eten betreft was er maar 1 menu. Dat was gewoon wat de boerin op tafel zet! Maar ..... dat was me toch lekker. Het leek wel tafeltje-dek-je, vooral de salades waren niet te versmaden. Ik vind het altijd geweldig als mensen met weinig middelen toch creatief kunnen wezen!

Aangezien wij vlak bij de grens met de Oekraïne waren, wilden wij hier ook graag een stukje doorrijden. Echter toen wij in de rij stonden, bij de grens, veranderden wij van mening. Uren wachten in de brandende zon om een klein stukje van dit straatarme land te proeven, was het ons ook niet waard. Dus we draaiden om richting drielandenpunt (zie landkaartje in het begin).

Op zondagmorgen door deze Poolse steden rijden laat de diepgelovigheid van deze mensen goed zien. Regelmatig zagen wij mensen buiten de mis volgen in de overvolle R.K. kerken.

Naarmate de trip vorderde begon ik steeds meer waardering voor dit land te krijgen. Dit land zou flink kunnen bijverdienen met het geven van "onthaastings" cursussen voor gestreste Managers

uit ons betweterige westen van Europa.

In het drielandpunt, wat in een natuurreservaat ligt, vonden wij een camping in het plaatsje Wedlina. Net op tijd trouwens want omdat wij zover oostelijk zitten wordt het hier 1 uur eerder donker. Wat ik vooral indrukwekkend vond is dat hier echt donker wordt. De reden is dat je ver de bewoonde wereld zit en de lucht niet wordt vervuild door indirect licht zoals Neonverlichting. Doordat het helder en onbewolkt was hebben wij van een prachtige sterrenhemel kunnen genieten. In deze intensiteit heb ik dit mooi's nog nooit gezien!

Inmiddels waren wij op ons meest oostelijke punt van onze reis gekomen. Bijna 1800 Km pal ten oosten van ons Brabant. Helaas moesten wij nu onze neuzen en voorwielen weer richting westen plaatsen. Maar dat wil nog niet zeggen dat de pret nu over is. Omdat wij vertraging, door het slechte weer, in het begin hadden opgelopen moest er wat worden ingeleverd om toch op een redelijke tijd terug te wezen. Een bezoek aan Zakopane zat er niet meer, maar er bleef nog genoeg andere leuke dingen over. Wij gingen nu eerder Tsjechië in, als gepland, maar dat is geen straf. In zijn geheel gezien is dit land gewoon mooier dan Polen. Het herstel van wegen en huizen is hier al jaren eerder het geval, wat het voor ons nog mooier maakten. Deze dag toch wel veel doorgaande wegen gereden. Persoonlijk vind ik dat niet zo erg, omdat er vaak van die heerlijke lange slinger bochten inzitten (kicken dus!).

's Avonds hebben wij nog heel lang naar een geschikte camping moeten zoeken. In de schemer hebben wij zelfs de campingbaas nog uit zijn bed moeten trommelen. Maar ja, je moet soms wat doen voor een geschikte slaapplek! Bij daglicht bleek het een camping te wezen die zijn glorie-dagen nog in het communistische tijdperk moet hebben gehad. Veel kapot en vies sanitair. Het zag er gewoon niet uit. Het hoogtepunt was toch wel het receptiegebouw. Het leek wel een postkantoor anno 1950!

Tijdens het rijden richting noordwest Tsjechië zag ik, tijdens het verlaten van een bebost gebied, plotseling een gevecht van een Buizerd met een Kraai. Deze laatste zal wel zijn prooi hebben gejat! Het ging er stevig aan toe. Hoe het verder afliep, dat weet ik niet, maar dat de Kraai bij voorbaat kansloos was wil ik niet zeggen. Een Kraai in het nauw kan flink pikken! Op het einde van de middag bereikten wij de stad Teplice, Deze stad ligt vlak bij de grens met Duitsland. Helaas konden wij er geen camping vinden. Op zich niet zo verwonderlijk, want ik vond het maar een vieze industriestad. We zijn de grens over gestoken en hebben onze tentjes opgezet. Dit op de camping in het Duitse stadje Altenberg.

De voorlaatste camping was in GrossBreitenbach, wat voor ons nog een bekend adres was!

De nieuwe dag werd nog warmer dan de vorige. Gelukkig was er bij de camping in Gemünden, een zwembad. Tony en ik hebben daar dezelfde avond nog lekker in gezwommen. Zaterdag 28-5 reden wij weer via Venlo naar huis. Met het hoofd nog vol met dierbare herinneringen van deze reis, reed ik thuis mijn garage weer in. Totaal onverwacht ging ik er bijna met motor en al onderuit. Dit door een zeer enthousiaste begroeting van mijn hond Tinka, die zijn baasje 14 dagen heeft moeten missen. Ondanks dat dit feest weer over was, ontwaakte ik weer uit mijn mijmeringen met een het tevreden gevoel: oost west thuis best!

Terugkijkende op deze 14-daagse happening doe ik dan met de grootste voldoening. Ik mag die Polen wel! Dit zijn gewone vriendelijke mensen, die altijd tijd hebben voor een praatje. Een leuk voorval was dan ook toen ik bij de stad Sanok op mijn 2 reisgenoten stond te wachten. Plotseling stopte daar een Poolse motorrijder, op een zwarte BMW R1150GS, die gewoon met mij een praatje begon. Nadat we wat hadden gekletst, zwaaiden we elkaar weer uit en ieder vervolgde weer zijn eigen reis! Kijk zoets vind ik nu gewoon leuk!

Gegroet
Pierre van den Heuvel